

qui usurpaverat Ducatum Austriæ, obtinueratque anno Christi 1000. xix Carinthiam, sed diu conservare non potuit. Nam cum eo arrogantia provectus esset, ut contempta Imperii Majestate de Clientelariis Bohemiarum beneficiis Cæsari Rudolpho Habsburgio Sacramentum dicere noller: hic ad Augustam Vindelicorum, Germaniarum Principum conventum indicit, citaturque gravissimis sub pœnis *Ottocarus*, uti se sistat, ac de injuste occupatis Imperii Provinciis neglectaque ejus Majestate rationem reddat. Ridet citationem *Ottocarus*: neminemque ad Comitia qui pro se respondeat, mittit. Interim Legati ab Austriæ Ordinibus missi Augustam ad Cæsarem Principumque conventum perveniunt, & apud Cæsarem Principesque gravissime de injuria crudelitæque Ottocari conquesti docent, eum iniqui tituli jure Austriæ se insinuasse: Margaritam legitimam uxorem, Austriæ Hæredem superinducta pellice repudiasse, ac tandem veneno sustulisse: Agnetem Badensem Filiamque ejus Elizabetham cum fratre Henrico, legitima Austriæ hæreditate spoliasse: Optimatesque complures in Vrbe Vienna crudeliter trucidasse, ac sapissime in innocentem populum sæviisse: Austriam, Stiriam, Carniolam ac Vindorum Marchiam Imperii beneficia, cum Bela Hungariæ Rege clam esse partitum, ac ut exterarum nationis auxilio, Austriam retinere, populumque duro jugo premere posset, ab Imperio ac Cæsare defecisse &c. Decernitur communi Principum sententia, Legatos ad Bohemum mittendos. Sed cum illi indigna in Cæsarem imperiique principes probra pro responso tulissent, omnium consensu decreto bello, ad id iusta auxilia Cæsari promissa. Is maximis coactis copiis in Austriam contendit. Prodit contra *Ottocarus* non minoribus adductis copiis. Sed de prælii eventu, Cæsaris prudentiam ac vim veritus, dubitans, intercessione duorum hinc inde Antistitum, pacem cum eo facit restituta Austria, dictoque de Bohemia ceterisque ejus provinciis Cæsari Sacramento: in genua dum hæc fiunt ante Cæsarem subsedit, inspectante exercitu. Qua de re, ut indigna, ab uxore hominibusque turbulentis reprehensus, violata pace, cum ingenti exercitu, Austriam invadit. Exit contra Cæsar Rodolphus, Germanorum copiis, Hungarorumque auxiliis stipatus, ac haud procul Opido Marchecco, cum *Ottocaro* congressus, eum superat occeditque, de inde infesto exercitu Bohemiam invadens, ferro ac igne adolescentem *Wenceslausum*, defuncti *Ottocari* filium, petere pacem coegit, legesque pro sua imperiique dignitate dat. Filium vero suum Albertum natu maximum Austriæ præficit: ac paullo post è communi Principum Imperii sententia Ducem Austriæ & Stiriarum eum renunciat. *Stiria* distinguitur in *Superiorem*, ubi *Muræ* fluvii divertigium, & *Inferiorem* juxta *Dravi* & *Muræ* confluentes, qua *Pannoniæ* Secundæ seu *Hungariæ* proxima est, unde is locus *am Hungarischen* dicitur. Vrbes Stiriarum sunt famatæ *Brugæ* ad *Muram*, ac ibidem *Grazium*, *Viana*, *Voytsberg* vulgo, ad *Kaynacham* fl. *Wolfspergum* ad *Lavandam* fluvium *Marchpurgum* Metropolitana ad *Dravi* sinistram ripam, atque ex eadem parte *Petovia* seu *Colonia Petovia*, ubi Legionibus Romanarum fixerunt sedem. Trans flumen *Warasinium*, *Castra Variana* vocant. *Rackelsburgum* *Muræ* fl. sinistræ ripæ adjacet, ubi *Savaria* regio initium habet.

In hæc

Orba.